

Skatteministeriet

J.nr.6.2001-249-43 og
6.1997-242-2

Den

Til

Folketingets Skatteudvalg

Til udvalgets orientering fremsender jeg hermed dels et grundnotat om Kommissionens direktivforslag om ændring af Rådets direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak og dels et notat om udkast til Kommissionens beslutning om et fælles stof til afgiftsmærkning af gasolier og petroleum.

Frode Sørensen

/John Fuhrmann

Notat til Folketingets Skatteudvalg vedrørende Kommissionens direktivforslag om ændring af Rådets direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om ændring af Rådets direktiv 92/79/EØF, 92/80/EØF og 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak. Forslaget er bl.a. begrundet i et ønske om en større tilnærmelse af tobaksafgifterne. Kommissionens forslag indeholder en ændring af minimumssatsen for cigaretter, således at den samlede minimumspunktafgift fastsættes til 57 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter og 70 EUR pr. 1.000 stk. cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse. Herudover indebærer forslaget en forhøjelse af minimumssatsen for cigarer eller cigarillos fra 5 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 7 EUR pr. 1.000 stk. eller pr. kg til 5 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 11 EUR pr. 1.000 stk. eller pr. kg. For finskåren tobak til rulning af cigaretter foreslås en forhøjelse af detailsalgsprisen fra 30 pct. eller 20 EUR pr. kg til 36 pct. eller 31 EUR pr. kg. For anden røgtobak foreslås alene minimumsbeløbet ændret fra 15 EUR til 20 EUR pr. kg. Endelig foreslår Kommissionen, at punktafgiftsstrukturen og -satserne skal gennemgås hvert fjerde år i stedet for som nu hvert tredje år, og at den specifikke minimums sats for anden tobak end cigaretter justeres i forhold til inflationen fra 1. januar 2003.

1. Baggrund og indhold

Direktivforslaget har sit udgangspunkt i de overvejelser, som Kommissionen har gjort sig under udarbejdelsen af den samtidig fremsendte rapport af den 14. marts 2001 fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om punktafgiftsstrukturen og -satserne for cigaretter og andre former for forarbejdede tobaksvarer.

I rapporten giver Kommissionen en kortfattet beskrivelse af EU's gældende punktafgiftsordning, som trådte i kraft 1. januar 1993, og senere er undergået en række mindre ændringer i 1999. Ordningen omfatter bestemmelser om fælles afgiftsstrukturer i medlemsstaterne og et system med minimumssatser for forarbejdet tobak og harmoniserede procedurer for oplægning og omsætning af goder, der pålægges punktafgifter.

Ifølge den gældende ordning skal der i de punktafgifter, der opkræves af medlemsstaterne for cigaretter, indgå et proportionalt (værdibaseret) element, der beregnes på grundlag af den højeste detailsalgspris, og et specifikt element (pr. vareenhed). De to elementer skal tilsammen udgøre mindst 57 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.

For cigarer og cigarillos, finskåren tobak til rulning af cigaretter og anden røgtobak gælder, at medlemsstaterne enten kan anvende en proportional punktafgift, der beregnes ud fra de højeste detailsalgspriser, eller en specifik punktafgift, eller en blanding heraf, blot visse nærmere fast lagte grænser overholdes.

I rapporten henledes opmærksomheden på, at der i direktiverne om tilnærmelse af satserne er fastsat en forpligtelse til hvert tredje år at foretage en gennemgang af punktafgiftstrukturen og -satserne. Kommissionen henviser derfor til sine tidligere rapporter fra henholdsvis 1995 og 1998.

Rapporten indeholder en detaljeret gennemgang af de gældende bestemmelser ud fra følgende indfaldsvinkler: Det indre markeds tilfredsstillende funktion, punktafgiftssatsernes realværdi og traktatens bredere målsætning.

En analyse af udviklingen i priserne og punktafgiftssatserne for tobaksvarer i EU viser, at der stadig er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne. For at opnå større tilnærmelse af afgifts niveauerne mellem medlemsstaterne undersøges det derfor i rapporten, hvilke virkninger eventuelle ændringer i de eksisterende regler, men dog ikke i hovedelementerne af regelværket, ville få. Kommissionen mener desuden, at konkurrerende tobaksvarer må beskattes ens, med mindre de har et særligt kendetegn, der gør det berettiget at anvende forskellige satser. Med hensyn til punktafgifternes realværdi, mener Kommissionen, at det må sikres, at de specifikke minimumsbeløb følger inflationsudviklingen. Endelig finder Kommissionen, at der under hen synstagen til traktatens bredere målsætninger må udvises særlig opmærksomhed over for sundhedsbeskyttelsesaspekterne og forholdet mellem sådan beskyttelse og varernes pris.

Som resultat af sin gennemgang af punktafgiftsstrukturen og -satserne konkluderer Kommissionen, at

- der bør indføres et fast minimumsbeløb udtrykt i euro foruden det eksisterende minimumsprocentsatskrav for punktafgiftsincidensen
- medlemsstaterne bør have større fleksibilitet til at opkræve en minimumspunktafgift på cigaretter
- definitionen af cigarer bør ændres
- det er nødvendigt med en gradvis tilpasning af minimumssatserne for finskåren tobak til rulning af cigaretter.

Ved Kommissionens direktivforslag foreslås visse bestemmelser i direktiv 92/79/EØF om indbyrdes tilnærmelse af **cigaret**afgifterne ændret.

Med henblik på at sikre større konvergens i afgiftsbyrden inden for EU og et minimumsniveau for punktafgifter på cigaretter i alle medlemsstater **foreslår Kommissionen** således, at der indføres et fast minimumsbeløb udtrykt i euro foruden minimumspunktafgiftsincidensen på 57 pct. af detailsalgsprisen for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.

Dette indebærer, at minimumsincidensen af punktafgifter i medlemsstaterne vil skulle opfylde to krav: den skal udgøre 57 pct. af detailprisen incl. alle afgifter og mindst 70 EUR pr. 1.000 cigaretter for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse. Kommissionen mener, at et sådant fast minimumsbeløb i betydelig grad vil mindske tilskyndelsen til smugling ved at sætte en nedre grænse for punktafgifterne. Efter de gældende regler kan medlemsstater, hvori der sælges billige cigaretter, opfylde 57 pct.-reglen, selvom deres incidens af den samlede punktafgift udtrykt i euro er meget lav.

57-pct.-reglen og det faste beløb skal overholdes for den mest efterspurgte prisklasse, og det afgiftsniveau, der således fastsættes, anvendes derefter på alle cigaretkategorier.

Kommissionens mål om at opnå større indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftsbyrden på cigaretter nødvendiggør, at der indføres en undtagelsesklausul for at sikre, at medlemsstater med højere afgifter ikke bliver nødt til hele tiden at forhøje punktafgifterne for at opfylde 57 pct.-reglen. Medlemsstater, der anvender en effektiv punktafgiftsbyrde på mindst 100 EUR pr. 1.000 stk. cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse, vil derfor ikke skulle iagttage 57 pct.-reglen.

Kommissionen foreslår endvidere, at der skal ske en gennemgang af punktafgiftsstrukturen og -satserne hvert fjerde år i stedet for hvert tredje år ud fra det synspunkt, at 3 år er for kort tid til en tilbundsående undersøgelse.

Ved Kommissionens forslag sker der yderligere en gradvis tilnærmelse af minimumssatserne for finskåren tobak til rulning af cigaretter til minimumssatsen på de 57 pct. for cigaretter, og dels en tilpasning af minimumssatsen i euro for anden tobak end cigaretter i overensstemmelse med inflationen. Kommissionen begrundet denne del af forslaget med, at de store afgiftssatser skelle for finskåren tobak kombineret med store prisforskelle før beskatning tilskynder til smugling og giver anledning til konkurrencemæssige fordrejninger på det indre marked.

Forslaget indebærer en forhøjelse af minimumsincidensen for finskåren tobak fra 30 til 39 pct. Herved opnås en ny specifik minimumsafgift på 33 EUR. Kommissionen foreslår en etapevis forhøjelse af hensyn til medlemsstater, der ikke for nuværende opretholder et sådant forhold mellem satserne for cigaretter og finskåren tobak, eller som fastsætter deres satser på et meget lavt niveau.

Kommissionen foreslår derfor følgende etapevise forhøjelse for finskåren tobak fra nu af og frem til 2004:

- 1. januar 2001: 30 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 25 EUR pr. kg.
- 1. januar 2002: 33 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 28 EUR pr. kg.
- 1. januar 2003: 36 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 30 EUR pr. kg.
- 1. januar 2004: 39 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 33 EUR pr. kg.

For anden tobak end cigaretter foreslås det også, at det specifikke minimumsbeløb i euro justeres i forhold til inflationen fra og med den 1. januar 2003.

Som følge af Kommissionens forslag om fireårige perioder mellem gennemgangene forhøjes de specifikke satser i forhold til inflationen fra 1. januar 2001 til 31. december 2002 med en samlet rate på 3,8 pct. for hele perioden (ca. 1,9 pct. pr. år iflg. Eurostat data).

Den samlede inflationsrate indebærer følgende specifikke minimumssatser afrundet til hele tal:

- cigarer og cigarillos: 11 EUR pr. 1. januar 2003
- finskåren tobak til rulning af cigaretter:
 - pr. 1. januar 2003: 31 EUR
 - pr. 1. januar 2004: 34 EUR
- anden røgtobak: 20 EUR pr. 1. januar 2003.

Herudover **foreslår** Kommissionen, at definitionen for cigarer og cigarillos ændres for at sikre en rimelig beskatning af et produkt, der på det seneste er blevet meget populært, og som - bortset fra farven og et indhold af skåren tobak i stedet for reven - i realiteten kan betragtes som en cigaret eller cigarerstatning

Endelig **foreslår** Kommissionen, at medlemsstaterne får lov til at opkræve en minimumspunktafgift på cigaretter, såfremt det pågældende beløb ikke overstiger den punktafgift, der opkræves for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse. Herved får medlemsstater, der ønsker at opkræve en minimumsafgift, større fleksibilitet.

2. Gældende dansk ret

Afgiften af cigaretter og røgtobak fremgår af lov om tobaksafgifter. Loven omfatter tillige cigarer, cerutter og cigarillos.

Loven er tilpasset EU's bestemmelser i tobaksdirektivet, idet afgiften er en af de punktafgifter, der er afgiftsharmoniseret.

For cigaretter udgør afgiften 60,68 øre pr. stk. med tillæg af 21,22 pct. af detailprisen incl. tobaksafgift og moms eller i alt 93 øre pr. cigaret. For groft- og finskåret røgtobak udgør afgiften henholdsvis 402,50 kr. pr. kg og 452,50 kr. pr. kg, medens afgiften for cigarer, cerutter og cigarillos udgør 19,8 øre pr. stk. med tillæg af 10 pct. af detailprisen inkl. tobaksafgift og moms.

Den danske tobaksafgift opfylder de krav, der er fastsat i fællesskabsretten, herunder de gældende minimumsafgifter, som pr. 1. januar 2001 udgør følgende:

- for cigaretter: en samlet minimumspunktafgift (specifik afgift + værdiafgift uden moms), som fastsættes til 57 pct. af detailsalgsprisen, incl. alle afgifter for cigaretter i den mest efterspurgte klasse,
- for cigarer og cigarillos: 5 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 10 EUR pr. 1.000 stk. eller pr. kg,
- for finskåren røgtobak til rulning af cigaretter: 30 pct. af detailsalgsprisen incl. alle afgifter eller 25 EUR pr. kg,
- for anden røgtobak: 20 pct. af detailsalgsprisen inkl. alle afgifter eller 19 EUR pr. kg.

Som det fremgår af ovennævnte opregning, har man fra dansk side valgt at benytte den mulig hed, som direktivet giver medlemsstaterne mulighed for inden for de tre sidstnævnte kategorier at vælge en ren specifik afgift.

3. Høring

Kommissionen har i overensstemmelse med proceduren i Rådets direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak udarbejdet en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak. Tillige med rapporten har Kommissionen til medlemsstaterne fremsendt forslag til rådsdirektiv om ændring af de nævnte direktiver. Skatteministeriet har forelagt forslaget for Tobaksindustrien, som i den forbindelse har udtalt, at forslaget ikke ses at have nogen konsekvenser for de danske afgifter for de forskellige tobaksprodukter. Kommissionens forslag forelægges for Specialudvalget for Skatter og Afgifter og for Folketingsudvalget for Europaudvalg.

4. Lovgivningsmæssig, statsfinansielle og samfundøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget kræver ikke lovændringer, ligesom forslaget ikke skønnes at få statsfinansielle eller samfundøkonomiske konsekvenser.

6. kontorJ. nr. 6.1997-242-2

A:\not.farv.sau.wpd

Notat til Folketingets Skatteudvalg om "Udkast til Kommissionens beslutning af [...] om et fælles stof til afgiftsmærkning af gasolier og petroleum KOM (2001)yyy".

0. Resume

Kommissionen har udsendt et udkast til beslutning om anvendelse af et fælles kemisk mærkningsstof (Solvent Yellow 124) i hele Fællesskabet til mærkning af afgiftsfritaget og lavt beskattet mineralolie.

Beslutningen skal træffes i Punktafgiftsudvalget efter reglerne for komitéprocedure. Fra dansk side vil man stemme for forslaget, da man mener, at de forbehold, der fra dansk side har været vedrørende visse virkninger på det sundhedsmæssige område, nu kan ophæves, efter at der er foretaget yderligere undersøgelser og også afgivet en positiv udtalelse fra den relevante viden skabelige komité.

Der lægges dog vægt på, at der i forbindelse med afstemningen indsættes en rimelig indførselsperiode i Kommissionens beslutningsforslag, således at virksomheder og andre får en rimelig tid til at indarbejde de nye regler om brugen af Solvent Yellow 124.

1. Baggrund og indhold

Med hjemmel i direktiv 95/60/EF af 27. november 1995 om afgiftsmærkning af gasolier og petroleum, særlig artikel 2, stk. 2, har Kommissionen fremsat et udkast til Kommissionens beslutning om indførsel af et fælles mærkestof i form af stoffet Solvent Yellow 124. Stoffet tilhører gruppen azo-forbindelser.

Beslutningen vedtages efter udtalelse fra Kommissionens Punktafgiftsudvalg (Komité-procedure), såfremt foranstaltningen er i overensstemmelse med Punktafgiftsudvalgets udtalelse. Punktafgiftsudvalgets udtalelse afgives med almindeligt flertal. Udkastet er sat til afstemning på Punktafgiftudvalgsmødet den 3. og 4. maj 2001.

Kommissionen anfører i begrundelsen for udkastet, at dette følger op på direktiv 95/60/EF ved hvilket medlemsstaterne vedtog, at der skulle indføres en fælles mærkningsordning. Det blev i forbindelse med vedtagelsen af direktivet bestemt, at udvælgelsen af det endelige mærkningspræparat skulle afventes yderligere undersøgelser af de mulige kemikaliers tekniske, sundheds mæssige og miljømæssige egenskaber. Der er i denne forbindelse foretaget en række forskellige test af såvel Solvent Yellow 124 som af de øvrige mulige kemikalier. Undersøgelserne er foretaget dels af Det Fælles Forskningscenter, Ispra, dels af nationale forskningsinstanser. I Danmark har Told- og Skattestyrelsen i efteråret 2000 for egen regning gennemført en undersøgelse af risikoen for celleomdannelse ved anvendelsen af Solvent Yellow 124. I Sverige har man ligeledes gennemført en række tests efter mistanke om om miljø- og helbredsmæssige risici. I alle tests har Solvent Yellow 124 vist sig mest velegnet som mærkningsstof. 6 medlems stater anvender allerede Solvent Yellow 124 (Irland, Portugal, Spanien, Sverige, Italien og Østrig) og Kommissionen fremhæver, at disse lande over for Punktafgiftudvalget har udtrykt deres tilfredshed med kemikaliet. Kommissionens Videnskabelige Komité om Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø antager på de to grundlag, at det ikke er bevist, at Solvent Yellow 124 indebærer yderligere risici for folkesundheden eller miljøet.

Kommissionen anfører endvidere, at det er nødvendigt at indføre en mærkningsordning, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende og navnligt for at undgå skatteundragelse.

Selv om Solvent Yellow 124 er beskyttet af patentrettigheder, finder Kommissionen, at licensordningen er af en sådan karakter, at stoffet kan anvendes som mærkningspræparat. Hertil kommer, at vedtagelsen af Solvent Yellow 124 ikke begrænser den enkelte medlemsstat - herunder Danmark - i anvendelsen af andre farvningsprodukter sammen med Solvent Yellow 124.

Udkastets udgangspunkt er, at indholdet af mærkningsstof skal være så højt, at selv 2 pct. mærket mineralolie skal kunne påvises. Dette svarer til 6 mg mærket mineralolie i en liter mineralolie.

Stoffet skal blandes i følgende typer olieprodukter:

y1 Petroleum til andet end jetbrændstof (KN-kode 27100055)

y2 Dieselolie, fyringsolie m.v. (KN-koderne 27100066, 27100067 og 27100068)

Anvendelsesområdet indskrænkes dog af direktiv 95/60/EF, således at det kun er produkter, der er afgiftsfrie eller afgiftspligtige efter en lavere sats end afgiften for motorbrændstof, der skal mærkes.

Med andre ord skal Solvent Yellow 124 ikke blandes i motorbrændstof, men i produkter, der i afgiftsmæssig sammenhæng er tænkt anvendt til andre formål.

Af artikel 1, stk. 2, i direktiv 95/60/EF er det endvidere fastslået, at medlemsstaterne kan indrømme undtagelser fra det fælles mærkningssystem af hensyn til folkesundheden, sikkerhed eller af hensyn til andre tekniske årsager, på betingelse af, at der træffes passende foranstaltninger til afgiftskontrol. I så fald skal medlemsstaten tage alle nødvendige skridt til at sikre, at urigtig anvendelse af lavt beskattede produkter undgås, og at urigtig anvendelse anses som en (strafbar) lovovertrædelse. Undtagelsesbestemmelsen må fortolkes indskrænkende, således at der ikke generelt er tale om en miljøgaranti, der kan fritage for al anvendelse af mærkningspræparatet, men derimod en mulighed for i særlige situationer at undtage for mærkning, såfremt andre foranstaltninger i stedet tages i brug. Der skal desuden være tale om tilfælde, der er specielle for det enkelte medlemsland.

Beslutningen får efter artikel 3 i beslutningsudkastet virkning fra 1. januar 2002. Dette må imidlertid sammenholdes med, at det i pkt. 8 i præamblen til udkastet er bemærket, at før beslutningen får virkning, skal de nationale myndigheder og erhvervslivet gives en frist på 10 måneder til at forberede den faktiske anvendelse af et fælles mærkestof til afgiftmærkning. I Kommissionens memorandum til udkastet er det yderligere bemærket, at en periode på 12 måneder synes at være nødvendig for at virksomhederne kan foretage de nødvendige investeringer. Fra dansk side vil der derfor blive rejst spørgsmål om, fra hvilket tidspunkt virksomhederne er forpligtet til at iværksætte farvning.

Ordningen foreslås revideret efter 5 år, men såfremt det konstateres, at Solvent Yellow 124 indebærer yderligere fare for folkesundheden og miljøet, foretages revisionen på et tidligere tidspunkt.

2. Gældende dansk ret

I 1997 blev der fastsat en bekendtgørelse om en farvningsordning, som dog måtte trækkes tilbage, da der ønskedes yderligere undersøgelser om mulige sundhedsrisici. Den daværende ordning benyttede ikke Solvent Yellow 124, men derimod et præparat, der var mindre belyst.

Området er derfor ikke i øjeblikket reguleret efter dansk ret, idet Danmark ikke i dag mærker olieprodukter. Mineralolieafgiftsloven indeholder dog tilstrækkelig hjemmel til at indføre en mærkningsordning, jf. lovens §24. Der er derfor ikke umiddelbart behov for lovændringer som en konsekvens af en beslutning fra Kommissionen. Imidlertid findes der ikke bestemmelser om kontrol af motorkøretøjers brændstoftanke. En sådan bestemmelse fandtes fra 1997 til 1999, hvor den udgik ved reformen af skattemyndighedernes adgang til private ejendomme. Ønskes en farvningsordning som mere end en præventiv foranstaltning, vil det være nødvendigt at indføre en bestemmelse om kontrol af motorkøretøjer i almindelighed i mineralolieafgiftsloven.

3. Høring

Beslutningsudkastet har været sendt i høring hos Miljøstyrelsen, Told- og Skattestyrelsen, Oliebranchens Fællesråd og SID.

Miljøstyrelsen har meddelt, at det er korrekt at antage, at det ikke kan anses for bevist, at Solvent Yellow 124 indebærer yderligere risiko for folkesundheden eller miljøet. Miljøstyrelsen er enig i, at såfremt det konstateres, at Solvent Yellow 124 indebærer yderligere fare for sundheden og miljøet eller der fremkommer nye data om stoffet, skal revisionen af beslutningen foretages på et tidligere tidspunkt end efter 5 år.

Oliebranchens Fællesråd har meddelt, at på grund af den særdeles korte frist, hvorunder Fællesrådet er blevet anmodet om kommentarer, har man ikke haft mulighed for at inddrage branchens eksperter eller de berørte selskaber. Fællesrådets bemærkninger er derfor afgivet med forbehold for tilslutning blandt medlemmerne og med forbehold for opdatering af viden om emnet. På denne baggrund ser Fællesrådet positivt på indførelsen af Solvent Yellow 124, såfremt dette stofs sundheds- og miljømæssige egenskaber ikke kan drages i tvivl. Oliebranchen er i stand til at gennemføre ordningen og henviser til, at den tidligere tilbagetrækning af en farvningsordning skete efter pres fra SIDs transportgruppe.

Fællesrådet forudsætter derfor, at det på forhånd afklares, om chaufførernes organisationer, Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen kan acceptere anvendelsen af stoffet. Fællesrådet anser valget af Solvent Yellow 124 for logisk, i og med at 6 andre lande, herunder Sverige, der gennemgribende har vurderet stoffets egenskaber efter tidligere mistanker om sundheds- og miljøskadelige virkninger, anvender stoffet.

Fællesrådet anser endvidere, at hvis et azo-farvestof overhovedet skal kunne godkendes, må det være Solvent Yellow 124. Dog bemærker Fællesrådet, at azo-stoffer generelt anses for uønskede i Danmark, og det vil blive anset for betænkeligt at indføre et stof til et rent kontrolformål, som miljømyndighederne finder uønsket ud fra en helbreds- og miljømæssig vurdering. Fællesrådet forudsætter i øvrigt, at det - som med den tidligere ordning - bliver muligt at dosere farvestoffet fra tankbilen. Afslutningsvist bemærker Fællesrådet, at i Kommissionens memorandum til udkastet står anført, at en periode på 12 måneder er nødvendig for at tilrettelæggelsen af den tekniske gennemførelse. Imidlertid indeholder udkastet en 10 måneders periode, før reguleringen kan træde i kraft, og artikel 3 siger specifikt, at ikrafttræden skal ske 1. januar 2002. Oliebranchen kan ikke forventes at investere tid og penge i en planlægning af en farvningsordning uden sikkerhed for, at den også vil blive gennemført, hvorfor oliebranchen udbejder sig 12 måneder til planlægning og gennemførelse, regnet fra tidspunktet, hvor det er sikkert, at ordningen gennemføres.

4. Forhandlingssituationen

Mulighederne for en fælles mærkningsordning har været behandlet flere gange i Punktafgiftsudvalget. På denne baggrund må det konstateres, at der tegner sig et markant flertal for en fælles ordning. 6 medlemsstater benytter allerede Solvent Yellow 124, og Danmark er i øvrigt den eneste medlemsstat, som overhovedet ikke anvender mærkningsordninger. Kommissionen synes at have bevæget sig et langt stykke i retning af de forbehold af miljø- og sundhedsmæssig karakter, som Danmark har fremført - blandt andet i Punktafgiftsudvalget - ved at indføre en hurtigere revision, såfremt nye oplysninger om sundheds- eller miljørisici dukker op. Dette skal formentlig ses på baggrund af Kommissionens ønske, om at et enigt Punktafgiftsudvalg står bag beslutningen, på trods af at et almindeligt flertal vil være tilstrækkeligt.

6. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En farvningsordning vil indebære visse byrder for olieselskaberne. Da de fleste olieselskaber på det danske marked i øvrigt agerer i flere af de EU-lande, hvor der i dag eksisterer en farvningsordning, vil dette imidlertid ikke indebære væsentlige problemer. Hertil kommer, at oliebranchen generelt anbefaler en farvningsordning.

7. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen tager ikke i udkastet stilling til dettes forenelighed med ovennævnte principper. Kommissionen har imidlertid bemærket i forordet til direktiv 95/60/EF, at foranstaltningerne i form af en mærkningsordning ikke blot er nødvendige, men de er også en uomgængelig betingelse for gennemførelsen af målsætningerne for det indre marked; disse mål kan ikke gennemføres af medlemsstaterne individuelt, og desuden er gennemførelsen heraf på fælles skabsplan allerede fastsat i direktiv 92/81/EF (direktiv om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier); som følge deraf efterleves subsidiaritetsprincippet. Dete må anses for korrekt, blandt andet også fordi der i direktiv 95/60/EF er indføjet nationale undtagelsesbestemmelser i forbindelse med miljø- og sundhedsrisici og tekniske forhold.